

Vlaams
Parlement

vergadering **C101**
zittingsjaar 2017-2018

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 18 januari 2018

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Bart Nevens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de voorwaarden die gehanteerd worden door UiTinVlaanderen – 749 (2017-2018)	3
VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de nieuwe structuur van het Departement Cultuur, Jeugd en Media – 745 (2017-2018)	6
VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de uitvoering van het Radio-decreet – 789 (2017-2018)	17
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de Ancienne Belgique (AB) en het Amerikaans Theater – 794 (2017-2018)	24

VRAAG OM UITLEG van Bart Nevens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de voorwaarden die gehanteerd worden door UiTinVlaanderen – 749 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Joris Poschet

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Minister, collega's, op de website – webstek moet ik eigenlijk zeggen, dat is het mooie Vlaamse woord – UiTinVlaanderen.be kun je terecht voor de cultuur- en vrijetijdsagenda voor Vlaanderen en Brussel. Naast concerten, quizen of theatervoorstellingen kun je er ook activiteiten van politieke partijen terugvinden. De website, een uitstekend initiatief van de Vlaamse minister van Cultuur, hanteert een reglement waarbij politieke activiteiten ingedeeld worden in twee groepen.

Evenementen waar het vrijetijdsgehalte de bovenhand heeft, zoals eetfestijnen of een quiz of andere culturele activiteiten, mogen wel op de online-agenda verschijnen. Een evenement waar politieke meningen worden geuit via bijvoorbeeld een toespraak, ook op eetfestijnen of recepties, worden door publiek, de webbeheerder, van de website geweerd. Een dunne, maar concrete en duidelijke lijn. Nochtans lijkt de beheerder zich niet stevast aan de eigen regelgeving te houden: activiteiten van sommige politieke partijen werden in het verleden geweerd conform het reglement, terwijl gelijkaardige activiteiten van andere politieke partijen wel toegelaten werden. Hoewel de reglementering duidelijk is, is ze dat niet op de website UiTinVlaanderen.be zelf. Het onlinereglement inzake voorwaarden vermeldt namelijk helemaal niets van regelgeving rond politieke activiteiten.

Minister, hoe staat u tegenover deze ambigue manier van werken van webbeheerder publiek? Zult u deze mensen daarop aanspreken? Welke maatregelen zult u nemen?

Bent u op de hoogte van dergelijke gevallen?

Is het reglement volgens u voldoende duidelijk? Moet dit volgens u integraal terug te vinden zijn op de website, wat nu niet het geval is?

In het verleden verzocht webbeheerder publiek de gemeentediensten, als eigenaar van de zaal waarin de gebande activiteiten plaatsvinden, om de activiteit te verwijderen van de webstek UiTinVlaanderen.be. Bent u ook van mening dat de webbeheerder, al dan niet naast de gemeente, zeker ook de organisator op de hoogte moet brengen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: In antwoord op uw eerste vraag zal ik kort toelichten hoe de UiT-databank werkt en op welke manier er in deze context wordt omgegaan met politieke activiteiten. Jaarlijks worden er meer dan 200.000 activiteiten ingevoerd in de databank, in 2017 ging het zelfs om 250.000 activiteiten die dan ook nog eens 500 agendaplatforms tegelijk voeden.

Om een hoge kwaliteit te garanderen voor deze stroom aan activiteiten staan gemeentelijke medewerkers in voor de kwaliteitsbewaking. Deze kwaliteitsbewaking bestaat niet alleen uit controle van activiteiten, maar ook uit de coaching van organisatoren met betrekking tot de richtlijnen rond invoer van de activiteiten.

Begin 2018 is 93 procent van de Vlaamse steden en gemeenten lid van het UiT-netwerk en heeft een UiT-overeenkomst gesloten met publiek. Deze overeenkomst

bevat afspraken rond kwaliteitsbewaking, waaronder dus het aanstellen van één of meerdere validatoren. Alle provinciehoofdsteden, centrumsteden en grotere gemeenten zijn lid van het UiTnetwerk. De overige 7 procent is op dit moment kleine gemeenten. In 93 procent van de gemeenten wordt in elk geval meer dan 93 procent van de activiteiten in de UiTdatabank ingevoerd.

De leden van het UiTnetwerk bewaken de kwaliteit van de activiteiten door verenigingen en organisatoren continu bij te staan bij het invoeren. Zij worden gevraagd dit te doen door regelmatige communicatie met en informatie aan hun gemeentelijke verenigingen en organisaties en door de organisatie van invoeropleidingen voor organisatoren. Steden en gemeenten kunnen bovendien alle aanbod dat ingevoerd is in de UiTdatabank nakijken via een handige validatietool.

publiq ondersteunt op zijn plaats de leden van het UiTnetwerk door opleidingen te geven over hoe gemeenten en steden hun organisatoren best aanpakken – teach-the-teacher noemt men dat – en door richtlijnen te delen over onder meer politiek aanbod. De basisregel rond het toevoegen van aanbod is dat het aanbod vrij toegankelijk is voor iedereen en niet gericht is op commerciële of particuliere belangen. Activiteiten van organisatoren zoals verenigingen, gemeentelijke diensten zoals cultuurcentrum en sportdienst komen dus in aanmerking, een verkoopactie van een winkel niet.

Een zeer klein deel van de dagelijks ingevoerde honderden activiteiten bestaat uit politiek of politiek getint aanbod. Specifiek voor politiek aanbod wordt, zoals in de invoerrichtlijnen bepaald, aanbod dat louter gericht is op het verspreiden van een politieke boodschap, niet gepubliceerd. Een politiek debat bijvoorbeeld waarbij meerdere politieke stemmen aan het woord komen, kan dan weer wel.

Om een neutrale aanpak voor alle partijen te hanteren en om te garanderen dat publicatiekanalen zoals UiTwebsites een neutraal vrijetijdsoverzicht bieden, hanteert publiq volgende tweeledige aanpak. Ten eerste is er de decentrale gemeentelijke validatie. Dat wil zeggen dat steden en gemeenten instaan voor kwaliteitscontrole en naleving van regels rond ontoelaatbaar aanbod, zoals vastgelegd in de UiTovereenkomst die ze sluiten met publiq. Steden en gemeenten zijn wel degelijk gemotiveerd om deze controles uit te voeren omdat het aanbod ook op de eigen communicatiekanalen verschijnt. Als steden en gemeenten een eigen redactiereglement willen hanteren dat strenger is dan dat van publiq, dan kan dat, maar dan het liefst in samenspraak met publiq.

Ten tweede zijn er de aanvullende centrale kwaliteitscontroles door publiq. Medewerkers van publiq voeren zelf, steekproefgewijs, aanvullende controles uit om na te gaan of aanbod in de UiTdatabank thuishoort.

Voor politiek aanbod concentreren de controles door publiq zich rond piekmomenten zoals eindejaar, wanneer veel nieuwjaarsrecepties worden ingevoerd in de UiTdatabank. Aanbod dat conform de invoerrichtlijnen niet thuishoort in de UiTdatabank wordt verwijderd.

Hierbij zoekt publiq aanbod op via zoekacties op naam van alle politieke partijen, zodat het aanbod van verschillende partijen dezelfde behandeling krijgt.

Ik ben niet op de hoogte van eerdere gevallen. Bij mijn weten worden de invoerrichtlijnen doorgaans door de steden en gemeenten goed toegepast en zijn er voldoende controles ingebouwd om de neutrale aanpak te verzekeren. Het gaat hier bovendien over een zeer beperkt aandeel van het totale aantal activiteiten dat wordt ingevoerd in de UiTdatabank.

De reglementering hierover hoort eerder op pagina's die over de UiTdatabank gaan dan op UiTinVlaanderen.be zelf. De UiTdatabank is namelijk de ingang waar

organisaties informatie over vrijetijdsactiviteiten kunnen invoeren die daarna wordt gepubliceerd naar een groter publiek op sites zoals UiTinVlaanderen.be. De verwijzing naar politiek aanbod staat op de pagina's over de UiTdatabank en op de helpdeskpagina's gelinkt vanuit de UiTdatabank zelf.

Deze informatie wordt, zoals eerder gezegd, door publiek zelf en de lokale besturen, in het kader van hun werking met de UiTdatabank, uitvoerig verspreid aan de lokale organisatoren. Dat gebeurt onder meer via de stedelijke of gemeentelijke website, het gemeentelijk infoblad en invoeropleidingen.

De organisatoren worden door de UiTdatabank op de hoogte gebracht als een gemeentelijke validator een activiteit afkeurt. Dit verschijnt namelijk in de UiTdatabank op de persoonlijke homepage van de invoerder. Maar op dit moment is het wel nog zo dat de UiTdatabank nog geen begeleidende uitleg geeft. Dit is te wijten aan de overgang van de vorige versie van de UiTdatabank naar de recente versie, maar het zal opnieuw opgenomen worden. De communicatie naar invoerders over de status van hun ingevoerde inhoud zal in 2018 dus verder verfijnd en verbeterd worden. Het kan zijn dat de aanleiding van uw vraag inderdaad niet de nodige terugkoppeling heeft gekregen. Ik weet het niet zeker, maar ik kan het vermoeden. Op dit moment kunnen gebruikers die vragen hebben over de status van hun activiteit terecht bij de validatoren of bij de helpdesk van publiek of op de helpdeskpagina's.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Minister, ik dank u voor uw duidelijke antwoord. Begrijp me niet verkeerd, we zijn voor het platform UiTinVlaanderen. Het brengt mensen bij elkaar en is makkelijk toegankelijk voor kleine en grote verenigingen van allerlei slag om publiciteit te maken voor hun vereniging maar ook voor hun activiteiten. Het werkt uitstekend en is eenvoudig. Het is als organisator ook makkelijk toegankelijk om activiteiten in te brengen. U haalt terecht aan dat ook vele lokale besturen een koppeling hebben gemaakt tussen de UiTdatabank en hun eigen kanalen om activiteiten te verspreiden.

Voor mij moet het kunnen dat ook politieke strekkingen terechtkunnen op de UiTdatabank. Politiek dichterbij de burger en vice versa is ook een opdracht van verschillende politieke organisaties en partijen. Ik vind dat UiTinVlaanderen zeker en vast mag berichten over die politieke activiteiten. De essentie van mijn betoog is dat de lat voor iedereen op gelijke hoogte moet liggen. Ik zou enkele concrete voorbeelden kunnen geven van activiteiten van andere politieke partijen dan die van mijn partij die niet werden geweigerd en nog steeds terug te vinden zijn op de webstek. Ik zal dat bewust niet doen omdat het weinig zoden aan de dijk brengt.

Ik had toch graag aangekaart dat er met twee maten en twee gewichten wordt gewerkt. Van de websitebeheerder publiek mogen en moeten we meer transparantie verwachten. U hebt zelf aangehaald dat de organisator geen bericht krijgt als zijn activiteit is verwijderd. U geeft aan dat er aan dat probleem iets gedaan zal worden en dat de overgang er iets mee te maken heeft. Men had van bij het begin van de overdracht uit beleefdheid aan de organisator moeten melden dat er een bericht was verwijderd. Dat gaat gewoon om beleefdheid en heeft niets te maken met systemen. Een mailtje sturen naar de organisator waar de gegevens van gekend zijn en waar de hoofdindieners van gekend is, kost weinig moeite.

Ik vind ook dat het reglement transparanter zou moeten zijn en meer gedeeld onder mensen die activiteiten indienen. Ik vind het spijtig dat er een dunne lijn is tussen het verwijderen van bepaalde activiteiten via zoekmachines, want dat geeft het gevoel dat er met twee maten en twee gewichten wordt gewerkt. U spreekt van "steekproefgewijs". Het ligt dan eigenlijk in handen van de medewerker die de vrijheid heeft om te bepalen welke activiteit er wordt verwijderd uit de UiTdatabank

en welke niet. Voor mij is het gelijkheidsbeginsel cruciaal in deze: iedereen gelijk voor de wet. Als er onregelmatigheden worden aangetroffen, dan moet die regel worden toegepast op alle activiteiten en moet er niet enkel worden gefocust op een partij of een naam om die te proberen te verwijderen uit de databank.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik ben het in elk geval eens met de regel die publiek nu rond de politieke activiteit en de communicatie daarrond hanteert. Ik denk dat ze die goed communiceren met de besturen. Ik ben het ook zeker eens met de opmerking van de heer Nevens dat de regels voor iedereen dezelfde moeten zijn, anders wordt elk systeem in vraag gesteld. Ik zal publiek vragen om hier nog bijkomende aandacht aan te geven, gelet op de gevoeligheid daarrond. Als u bepaalde zaken hebt, mag u die altijd ofwel aan publiek ofwel aan mij doorspelen. Als zwart op wit is aangetoond dat men steken heeft laten vallen, dan moeten we daar iets aan doen. Ik zal zeker met hen kijken dat het in de toekomst nog wat secuurder kan gebeuren.

De voorzitter: De heer Nevens heeft het woord.

Bart Nevens (N-VA): Ik dank de minister voor zijn antwoord.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de nieuwe structuur van het Departement Cultuur, Jeugd en Media – 745 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Joris Poschet

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Het Departement Cultuur, Jeugd en Media (CJM) startte het nieuwe jaar in een volledig nieuwe structuur. Ik citeer hier enkele passages uit de communicatie van het departement. "Het departement wil immers optimaal blijven inspelen op de behoeften van zijn stakeholders en doelgroepen. Daarom is er enerzijds nood aan meer kennisontwikkeling, anderzijds aan een meer geïntegreerde aanpak van de beleidsvoorbereiding en -uitvoering. (...) Als kennisorganisatie willen we de komende jaren volop investeren in experts met een diepgaande kennis van de behoeften en actuele thema's uit het ruime beleidsveld. We willen ook intensieve aandacht besteden aan interdisciplinaire en transsectorale materies, zoals duurzaamheid, participatie, diversiteit, publiekswerking, het uitbouwen van aanvullende financiering en sectoroverschrijdende partnerprojecten. (...) Tot slot moeten beleidsinitiatieven die gespreid zijn over verschillende beleidsruimtes, zoals lokale (in beperkte mate), bovenlokale, Vlaamse en internationale initiatieven, over de sectoren heen worden aangepakt."

Verder lezen we "We verliezen uiteraard de specifieke sectorale noden en samenwerkingsvormen niet uit het oog. De eigenheid van elke sector blijft prominent aanwezig in de werking van de gebundelde expertise binnen de afdeling 'Subsidieren en erkennen' in het algemeen en binnen de teams 'Kunsten en cultureel erfgoed', 'Sociaal-cultureel werk en jeugdwerk' en 'Transversaal en (boven)lokaal' in het bijzonder. (...) Sinds 1 januari 2018 neemt het departement ook de culturele en jeugdbevoegdheden van de provincies over en verwelkomt het meer dan zestig nieuwe collega's."

Mijn ex-collega Guy Redig schreef hierover in de kerstdagen een open brief, onder de titel 'Kroniek van een deconfiture? Het Vlaamse jeugdbeleid verliest een kernspeler'.

Ook hieruit kan ik niet anders dan enkele citaten te gebruiken om mijn vraag te stof-feren. "Vanaf 1 januari 2017 houdt de Afdeling Jeugd binnen de Vlaamse overheid op te bestaan. 't Zal de samenleving worst wezen hoe de ambtenarij zich organiseert – zeker in dit geval. Toch betekent deze verdamping meer dan de zoveelste hervorming van ministeriële diensten. De Afdeling Jeugd overkoepelde de Vlaamse beleids-aandacht voor jeugdbeleid en jeugdwerk, in verschillende vormen, sinds 1945. Het geheel was dus veel meer dan de som der delen. (...) De samenhangende slagkracht is weg. (...) Hoe kan men de kracht van een beleidssector afwegen? Daarvoor bestaat er een 'set' aan voorzieningen (parlementaire commissie, minister, administratie, regelgeving, begroting en onderzoek). (...) Dit kader toegepast op het Vlaams jeugdbeleid scoorde, zeker naar internationale standaarden en qua aantal en kwaliteiten (o.a. samenhang) steeds erg hoog. (...) Temeer omdat de coördinerende minister voor Jeugd decretaal verplicht is om elke legislatuur een meerjarenbeleidsplan te ma-ken. (...) Dus de "unit" jeugd(werk), met die naam, verdwijnt voor het eerst sinds 1945 aan het ambtelijke firmament! De gespecialiseerde ambtenaren verspreiden zich nu (...). Waarom daarover mijmeren laat staan schamperen? Omdat jeugd niet zomaar kan worden vergeleken met andere onderdelen, zoals kunsten of erfgoed. Jeugd is immers een categorie, een deel van de bevolking dat zich niet laat beperken tot bv. de culturele materies." Of tot subsidiëring. "De afdeling jeugd droeg immers de aansprakelijkheid om een integraal jeugdbeleidsplan, dus sector- en niveau-over-schrijdend," – ik accentueer sectoroverschrijdend – "voor te bereiden, uit te voeren en op te volgen. (...) Deze opdracht, voor zover enigszins bekend – laat staan goed be-grepen door de ambtelijke hiërarchie – verdampt nu in de nevelen der vernieuwing."

Bij mijn vroegere collega dringt de vraag zich op naar de afwezige impact van de minister van Jeugd, Sven Gatz, wiens ministerschap qua jeugd hij zonder terug-houdendheid met veel lof overlaadt, en de ernstige moeite om dialoog, gesprek en discussie eerlijk en open te voeren, prijst. Verder zegt hij: "Hoe is dan te ver-klaren dat de minister dit drama zo gelaten ondergaat. Dit kan toch niet zonder overleg met de leidend ambtenaar?"

Bevreemdend is de stilte van de betrokken jeugdsector, van de Strategische Ad-viesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (SARC), van het cultureel erfgoed, de kunsten, het sociaal-cultureel werk, de amateurkunsten... Merkten ze het niet op, schatten ze er het belang niet van in, zijn ze in snelheid genomen, durven ze niet reageren? Daarnaast konden we vaststellen dat er talrijke medewerkers, vaak mensen op sleutelposities en met veel kennis, uit het departement CJM ver-trokken. Er heerste enige onrust die in verband stond met de dan op til staande reorganisatie, de zoveelste wat mijn tijdsperspectief betreft van goed twintig jaar, in een relatief korte periode. We besturen blijkbaar altijd beter. Het verlies van veel competentie in de specifieke beleidsterreinen CJM doet ook deze organi-satie uiteraard geen goed.

Ik heb de afgelopen maanden en weken zeker 25 medewerkers van het betrokken departement persoonlijk gehoord, zonder dat ik met hen contact had opgenomen, om hun beklag te aanhoren. Gisteren had ik nog eens een reactie van de vakbonden. Zij deden ongeveer hetzelfde beklag, niet alleen over de indeling en de bevoegdheids-verdeling, maar ook over de taakstelling en de opdrachten voor het personeel.

Ik kan dus niet anders dan mij aansluiten bij de bekommernissen van mijn ex-collega. Minister, ik weet dat we ons op het randje van uw bevoegdheid bevin-den, maar ik wil u toch de volgende vragen stellen. Met dat 'randje van bevoegd-heid' bedoel ik dat Bestuurszaken in belangrijke mate de bevoegdheid zijn van minister Homans van Bestuurszaken.

Minister, behoort de organisatie van het departement tot de autonome bevoegdheid van de secretaris-generaal? Op de website van de Vlaamse Regering staat onder meer: "Het departement ondersteunt het beleid bij de voorbereiding, uitvoering en

evaluatie. Het werkt onder het directe gezag en onder de verantwoordelijkheid van de minister.” Is hier overleg over geweest tussen het kabinet en de leidend ambtenaar? Welk standpunt hebt u over deze wijze van werken en van organisatie, en over het verdwijnen van de entiteiten Jeugd, Sociaal-Cultureel Werk, Media...? Ik verwijs graag niet alleen naar de departementen maar ook naar het verschuiven van verantwoordelijken, afdelingshoofden, celverantwoordelijken met grote expertise naar andere beleidsdomeinen in het grote departement.

Is er geen belangrijk onderscheid tussen de categorie Jeugd en de andere sectoren? Ik had het er al over: categoriaal versus sectoraal beleid. Wordt dit voldoende opgevangen in de nieuwe structuur? Het valt me op dat er in de nieuwe structuur wel een cel is met de naam ‘sociaal-cultureel werk en jeugdwerk’, terwijl in de oude structuur sprake was van een entiteit met de naam ‘Jeugdbeleid’. Ik maak in mijn vraag het verschil tussen jeugdwerk en jeugdbeleid. Is dit een belangrijke beleidsverschuiving? Jeugdbeleid is veel meer dan subsidiebeleid of infrastructuurbeleid, zoals het in de culturele sector meer de gewoonte is. Jeugdbeleid gaat over een veel breder terrein. Anders zou de Ambrassade ook niet de Ambrassade zijn met een veel bredere taakstelling.

Is over de nieuwe organisatie van het departement advies gevraagd aan de Vlaamse Jeugdraad en aan de SARC – misschien is het formeel niet verplicht, maar minstens toch wel nuttig?

Het is zeker positief dat er meer werk gemaakt wordt van kennisontwikkeling en van transversaal beleid. Die kennisontwikkeling betreft: wetenschappelijk onderzoek, dataverwerking en -analyse. Die noodzaak wordt door iedereen erkend, ook door mij. Verschuiven er als gevolg daarvan opdrachten van steunpunten en belangenbehartigers naar het departement? Sommige van deze organisaties deden ook een deel onderzoekswerk en dataverzameling. Is het de bedoeling hier ook een vorm van ontsluiting of een publicatiebeleid, bijvoorbeeld via webplatforms, aan te koppelen, zodat ook het veld aan de slag kan met de verzamelde en verwerkte gegevens? Dat is vandaag het geval voor bijvoorbeeld bibliotheekwerk, cultuurcentra en straks ook voor sociaal-cultureel werk.

Er wordt ook een merkwaardige knip gemaakt tussen het Kunstendecreet en het Cultureel Erfgoeddecreet enerzijds, die inkantelen in de afdeling Subsidiëren en Erkennen, en het beleid inzake grote en eigen culturele instellingen anderzijds, die in de afdeling Waarborgen en Beheren zitten. Dreigt dat geen tweedeling te veroorzaken, een verschillend beleid met name, ten aanzien van organisaties in deze sectoren? Er zitten immers erfgoed- of kunstenorganisaties in die twee afdelingen.

Voor welke opdrachten worden de voormalige provinciale ambtenaren ingezet? Zij brengen kennis, ervaring en competentie mee. Wat zijn de uitgezette krijtlijnen? Worden ze enkel bij de overheid tewerkgesteld? Ook bij organisaties zoals steunpunten, expertisecentra en dergelijke worden ze gedeconcentreerd ingezet.

De voorzitter: Dank u, mijnheer Caron. Dat was netjes binnen de tijd.

Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Voorzitter, ik kan niet garanderen dat ik binnen de tijd blijf. Ik weet wel dat ik er geen heb, denk ik toch. Het wordt een zeer lang antwoord. Zet u dus schrap.

Het behoort inderdaad tot de autonomie van de leidend ambtenaar om de structuur van zijn entiteit uit te tekenen en in te vullen. Gezien de opdrachten van het departement is het uiteraard wel aangewezen dat deze structuur ten dienste staat van een optimale dienstverlening aan de verschillende ‘klanten’ – ik zeg het, met enige schroom, tussen aanhalingstekens – of stakeholders, ik heb het over al wie

maatschappelijk of op de een of andere manier betrokken is bij wat de administratie doet. Uiteraard horen daar zeker ook de respectieve voogdijministers bij. Dat was overigens ook een van de uitgangspunten van de reorganisatie.

De secretaris-generaal van het departement heeft mij en mijn kabinet van bij aanvang van het veranderingstraject op de hoogte gebracht van het hele opzet en van de verschillende uitgangspunten en bouwstenen voor de nieuwe structuur. Daarbij stond het voltrekken van het onafgewerkte fusietraject naar aanleiding van de inkanteling van de agentschappen Kunsten en Erfgoed en Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen en het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen (KMSKA) in 2015 voorop. Maar ook een optimalisering van de werking, door een grotere nadruk op kennisontwikkeling, een meer geïntegreerde aanpak van beleidsvoorbereiding en -uitvoering en een digitalisering van alle kernprocessen, vormde een belangrijk streefdoel.

Zo werd ervoor gekozen om processen die sterk bij elkaar aanleunen te bundelen tot clusters of afdelingen in functie van de voornaamste doelgroep die ze bedienen. Het gaat dan – u zult het programma al hebben bekeken – over Kennis en Beleid, over Subsidiëren en Erkennen, over Waarborgen en Beheren, over Communicatie en over Interne Organisatie. Teams zijn dan weer zoveel mogelijk verbindend samengesteld. Dit moet leiden tot meer kennisdeling en een hogere inzetbaarheid enerzijds, en een gedeelde organisatiecultuur anderzijds. Er is ook geïnvesteerd in de aanstelling van sterke leidinggevers aan het hoofd van de teams. Een ander speerpunt is de uitbouw van een dynamisch communicatiebeleid met focus op de klantvriendelijkheid. Daarbij wordt bewust de band met de burger nauwer aangehaald door het benadrukken van de maatschappelijke meerwaarde van het beleid.

Persoonlijk zie ik dan zeker ook een aantal troeven in de reorganisatie van het departement, voor het beleid, maar ook voor het veld.

Eerst en vooral op inhoudelijk vlak, waar de keuze voor een meer geïntegreerde benadering moet zorgen dat experts gericht en efficiënter kunnen worden ingezet in functie van de behoeften. Verder moeten de methodologische afstemming van processen binnen teams en de versnelde digitalisering ook tijdswinst opleveren waardoor er ruimte komt voor onder andere kennisontwikkeling en -deling. Dit moet bijdragen aan een nog betere dienstverlening. Die klantgerichtheid, ook in de communicatie, is een ander element waar ik heel wat verwachtingen bij heb. Het sensibiliseren van de Vlaming over de noodzaak van cultuur draag ik zelf een bijzonder warm hart toe en ik juich dan ook toe dat hier in de toekomst meer op zal worden ingezet.

De secretaris-generaal heeft mij verzekerd dat de continuïteit van de werking niet in het gedrang zal komen en dat de verschillende beleidsvelden en sectoren optimaal bediend zullen blijven. Ik heb er dan ook vertrouwen in dat deze reorganisatie de werking van het departement alleen maar ten goede zal komen en dat de kwaliteit van de dienstverlening er nog op vooruit zal gaan. Er zal weliswaar een overgangsperiode zijn tot de zomer van 2018 – het begin van die overgang is het moeilijkste moment – maar nadien zou de nieuwe structuur op volle toeren moeten draaien.

Het is inderdaad zo dat Jeugd een categoriale bevoegdheid is die verder gaat dan de grenzen van het eigen beleidsdomein. Het is echter niet omdat er in de nieuwe structuur geen aparte afdeling meer is met die naam dat er een verschuiving zou zijn in het beleid dienaangaande. We zoomen even in op twee afdelingen.

De afdeling Kennis en Beleid is verantwoordelijk voor de ontwikkeling van kennis en expertise om beleid en praktijk te onderbouwen, met ruime aandacht voor transversale en internationale verbanden. Zo staat het team Kennisontwikkeling onder andere in voor wetenschappelijk onderzoek en de monitoring met betrekking tot jeugd, het team Transversaal en internationaal coördineert dan weer de

beleidscyclus, bijvoorbeeld de opmaak van het jeugdbeleidsplan en de opvolging van het kinderrechtenbeleid maar ook de opvolging van het internationale beleid. De afdeling Subsidiëren en Erkennen is dan weer verantwoordelijk voor het erkennen, subsidiëren, adviseren en evalueren van actoren uit de diverse decreten binnen de beleidsvelden cultuur en jeugd. Het team Sociaal-cultureel werk en jeugdwerk zal de dossierbehandeling en concrete beleidsadvisering in het kader van het decreet op het Vlaams Jeugd- en Kinderrechtenbeleid opnemen, terwijl het team Transversaal en (boven)lokaal hetzelfde doet voor onder andere het decreet Lokaal Jeugdbeleid.

De inhoudelijk in jeugdmaterie gespecialiseerde medewerkers in dit geheel zijn hun taak gevolgd en blijven die in de toekomst opnemen binnen een van bovenstaande teams. Het beleid en de daaronder ressorterende opdrachten verdwijnen dus geenszins en er zal worden gewaakt over een goede afstemming over de clusters en teams heen. Op managementniveau gebeurt dit via de strategische vergadering en de operationele vergadering waarin respectievelijk de afdelingshoofden, de clusterverantwoordelijken en de teamhoofden onderling samenzitten. Op inhoudelijk vlak wordt het structureel overleg inzake jeugd gecoördineerd door de cluster Kennis en Beleid.

De herstructurering van het departement heeft inderdaad tot gevolg dat er geen aparte administratieve subentiteit Jeugd meer bestaat, maar ze biedt mijns inziens ook opportuniteiten. Zo kan meer geïntegreerd aan beleidsvorming worden gedaan. In het team Sociaal-cultureel en jeugdwerk zullen ambtenaren van de voormalige afdeling Jeugd samenwerken met collega's die zich bezighouden met onder andere het circusbeleid, het beleid inzake de amateuristische kunstbeoefening, de Vlaamse gebarentaal, en zo de jeugddimensie in brede zin in het oog houden. Het team Transversaal en (boven)lokaal zal toelaten dat jeugdambtenaren worden betrokken bij de uitvoering en voorbereiding van delen van het kunstenbeleid, het team Transversaal en internationaal beleid zal ervoor zorgen dat het cultuur- en mediabeleid nog beter kan worden afgestemd op het categoriaal jeugd- en kinderrechtenbeleid en vice versa en door de integratie van het internationaal jeugdbeleid in het internationaal cultuurbeleid versterkt worden.

Er is inderdaad geen formeel advies gevraagd aan de Vlaamse Jeugdraad en de SARC. Wel is er van bij aanvang van het veranderingstraject op wederzijdse vraag en initiatief overleg gepleegd tussen het departement en de SARC. De secretaris-generaal is de uitgangspunten en bouwstenen voor de reorganisatie gaan toelichten op de sectorraad Kunsten en Erfgoed op 28 februari 2017, op de sectorraad Sociaal-Cultureel Werk op 10 maart 2017 en op de sectorraad Media op 15 maart 2017. De leden van de sectorraden waren over het algemeen erg verwachtingsvol met betrekking tot de reorganisatieplannen van het departement. Hun opmerkingen gaven vooral blijk van een bezorgdheid om de continuïteit van de dienstverlening, zowel naar klantgerichtheid als naar kwaliteit. Hun bezorgdheden en suggesties werden meegenomen in de rest van het traject.

Op 8 februari is er trouwens een volgend overlegmoment gepland met de sectorraad Sociaal-Cultureel Werk waarop de secretaris-generaal de uitkomst van de reorganisatie en de nieuwe structuur formeel zal presenteren aan de leden. In bredere zin is er met de steunpunten en belangenbehartigers op hun vraag bilateraal overlegd over de reorganisatie van het departement.

Het departement heeft zich als eerste strategische doelstelling gesteld: "We maken van kennis en expertise op het vlak van cultuur-, jeugd- en mediabeleid ons handelsmerk en worden daarin (h)erkend als eerste aanspreekpunt." In het kader van het veranderingstraject werd een werkgroep opgericht specifiek rond kennis en expertise, die op twee sporen werkte. Het eerste spoor is de ontwikkeling van data- en informatiemanagement waarbij het verzamelen en beheren van

empirische gegevens centraal staat. Het tweede spoor is gericht op kennismanagement, meer bepaald het inventariseren en ontwikkelen van kennis en expertise, en de toepassing van kennis en de interne en externe verspreiding hiervan.

Voor beide sporen zijn de strategische lijnen uitgezet in een aparte visienota. Het ontsluiten van de data en kennis zodat ze door de eigen medewerkers en de stakeholders van het departement kunnen worden gebruikt om beleid en praktijk te onderbouwen, vormt daarin een belangrijk uitgangspunt.

Het departement wil in deze een regierol opnemen. Dit impliceert dat het departement de te verzamelen beleidsrelevante data bepaalt voor zijn beleidsvelden.

De definities en de implicaties hiervan inzake de methodiek van de verzameling behoren daar ook bij. Naast de eigen dataverzameling wil het departement de dataverzameling en -analyse die door intermediaire organisaties uit de beleidsvelden Cultuur, Jeugd en Media wordt uitgevoerd, meenemen en coördineren en hiertoe de nodige afspraken maken met steunpunten, fondsen en wetenschappelijke partners. Op deze manier kan het departement een sturende rol opnemen in de dataverzameling en -analyse door deze derden en kan het zorgen voor verdere afstemming van bevragingen en applicaties om efficiëntiewinsten na te streven en vraaglast te beperken. Het departement wil wel degelijk een overzicht hebben van alle data- en informatiestromen en te allen tijde toegang tot de data in kwestie. Dit heeft implicaties voor de eigen data-infrastructuur van het departement alsook voor de samenwerking met partners.

Binnen het departement gaat momenteel het project 'basismonitoring' van start dat precies deze doelstellingen wil concretiseren en concreet uitwerken. Op basis van een omgevingsanalyse gaat men kijken hoe ver de huidige stand van zaken verwijderd is van deze doelstellingen om dan te komen tot een probleemstelling en formulering van de nodige acties.

Wat de samenwerking met partners, met name de intermediaire actoren zoals steunpunten en belangenbehartigers, betreft, zal het departement bovenstaande principes ook inbrengen in de gesprekken die lopen in het kader van het bovenbouwtraject. Koen Vandyck kreeg de opdracht om een verkenningsronde te doen langs vele betrokken organisaties en maakte hierover een rapport met tien aanbevelingen. Hierin komt ook de rolverdeling en afstemming met het departement aan bod.

In de nota die het departement momenteel voorbereidt over de bovenbouw en die ik eind januari aan het parlement wil voorstellen, zal ik meer duidelijkheid kunnen brengen over welke richting het uitgaat. De rolverdeling tussen departement en de betrokken organisaties zal gedurende het voorjaar van 2018 verder worden uitgeklaard en vastgelegd in overeenkomsten.

Daarnaast lopen er momenteel ook gesprekken tussen het departement en de commissie Jeugdwerk van de Ambrassade rond dataverzameling en -ontsluiting binnen of ten behoeve van de jeugdsector.

De opsplitsing in de uitvoering van de genoemde decreten zal geen tweedeling veroorzaken in het beleid en de wijze waarop de dossiers van de organisaties binnen de respectieve sectoren worden behandeld. De opmaak en opvolging van de beheersovereenkomsten met de grote en eigen culturele instellingen zal bijvoorbeeld methodisch worden gecoördineerd vanuit het team Infrastructuur en instellingen binnen de cluster Waarborgen en beheren, om te verzekeren dat hierin een zelfde lijn wordt aangehouden en om de positionering en rol van deze instellingen binnen het brede cultuurlandschap te versterken. Men kan zeker ook nu niet zeggen dat in de oude organisatie en het oude stramien dezelfde manier van werken binnen Kunsten en Erfgoed zo sterk was. De inhoudelijke dossieropvolging zal gebeuren door de experts binnen het team Kunsten en Erfgoed binnen

de cluster Subsidiëren en erkennen, waardoor de afstemming met de andere, structureel gesubsidieerde organisaties binnen de decreten gegarandeerd is. Onderling zullen de betrokken dossierbehandelaars uit beide clusters systematisch afstemmen om te zorgen dat de regelgeving en beleidsdocumenten op een zelfde manier worden geïnterpreteerd.

In de opdracht van nagenoeg elk team, is overigens volgende taak opgenomen: “opbouwen, ontsluiten en delen van beleidsrelevante kennis van betreffende sectoren in functie van beleidsadvisering en relevante beleidsprojecten”. Ongeacht of je nu dossierbehandelaar dan wel beleidsthema-beheerder bent, word je gestimuleerd om je inhoudelijk te verdiepen in een of meerdere sectoren, disciplines of thema's. Het zorgen voor het uitbouwen en onderhouden van internationale, interdepartementale en intra-Belgische sectorale contacten, en het departement vertegenwoordigen op relevante internationale sectorale fora als expert, sluit daarbij aan.

Los van de organisatiestructuren zal er bovendien over clusters en teams heen op gezette tijden inhoudelijk overleg gepleegd worden. Dit overleg kan – maar hoeft niet – worden gecoördineerd vanuit de afdeling Kennis en beleid, maar de betrokken medewerkers en aanspreekpunten uit de afdelingen Subsidiëren en erkennen en Waarborgen en beheren en de communicatiepartners binnen de cluster Communicatie zullen hier hoe dan ook aan deelnemen. Bedoeling van dit overleg is om te verzekeren dat er een samenhang blijft in de visieontwikkeling en de beleidsvoorbereiding en -uitvoering met betrekking tot inhoud die gelinkt zijn aan een bepaalde subsector discipline of thema. Procesmatig kan de uitvoering van een bepaald decreet dan wel verspreid zitten over verschillende teams, maar inhoudelijk zal de lijn bewaakt blijven.

Van de 104 'koppen' die vanuit de provincies overkomen naar het departement worden er 21 contractuelen ter beschikking gesteld van organisaties buiten het departement, met name 19 aan Cultuurconnect, 2 aan Z33 en 2 die in een buitendienst zullen werken, met name het Lijsternest. Dit wil zeggen dat er 83 beschikbaar zijn om de werking van het hoofdbestuur te ondersteunen. Buiten die 104 vallen nog een 60-tal statutairen die in externe organisaties worden tewerkgesteld, maar wel behoren tot het departement. Maar uw vraag ging organisatorisch-functioneel over die eerste groep, die 83. Ik moet nog iets zeggen: verder is ook het Roger Raveelmuseum als instelling overgedragen en als buitendienst opgenomen onder het departement, waardoor er nog 4 personeelsleden zijn bijgekomen.

Dat was een zijsprongetje naar de buitendiensten, nu terug naar het departement, de binnendiensten dus. Met alle voormalige provinciale ambtenaren die in het hoofdbestuur aan de slag zouden gaan, heeft de personeelsdienst individuele gesprekken gevoerd in de loop van juni 2017 om hun taken, competenties en verwachtingen in kaart te brengen. Net als bij de interne medewerkers van het departement werden zij vervolgens op basis van hun huidig takenpakket ingedeeld in een team volgens het principe 'bijtaak volgt hoofdtaak'.

Zij werden op 11 oktober 2017 op de hoogte gebracht van hun functie en team binnen de nieuwe structuur. Daarnaast werd hun de mogelijkheid geboden om een 'goestinggesprek' aan te gaan met de personeelsdienst indien ze niet akkoord gingen met de indeling in een bepaald team of indien ze toe waren aan een nieuwe uitdaging. In de loop van oktober en november werd voor elke cluster en voor elk team in kaart gebracht welke huidige of nieuwe taken momenteel door niemand worden opgenomen en waar er dus nog noden en openstaande functies zijn. Op basis van de resultaten van de goestinggesprekken heeft men vervolgens gekeken waar er een match was tussen de vragen, ervaring en competenties van medewerkers enerzijds en de noden van de organisatie anderzijds. Zo gebeurden er nog een aantal verschuivingen tussen bepaalde clusters of teams, telkens met instemming van de medewerkers in kwestie. De finale samenstelling van de teams

inclusief de nieuw aangestelde teamverantwoordelijken, werd aan alle medewerkers bekendgemaakt op het personeelsmoment van 18 december 2017.

Net als de personeelsleden die al langer deel uitmaken van het departement, zullen de nieuwe medewerkers uit de provincies binnen hun team instaan voor het volbrengen van een aantal taken. Dit kunnen zowel taken zijn die eerder al tot de kerntaken van het departement behoorden als taken die door de inkanteling van de provinciale bevoegdheden aan het departement zijn overgedragen. Medewerkers kunnen voor beide worden ingeschakeld, ongeacht hun voorgeschiedenis, dit alles binnen een multidisciplinaire en transsectorale aanpak. Het uitgangspunt is een integrale fusie.

Medewerkers die terechtkomen binnen meer beleidsuitvoerende teams, waar ze ingeschakeld zullen worden in uiteenlopende dossierbehandelings- en beheersprocessen, kunnen zich blijven verdiepen in een specifieke sector of deel van het veld. Er wordt wel verwacht dat elke medewerker vanuit die brede blik op de organisatie en het veld zich zo flexibel mogelijk opstelt in een teamcontext en bijvoorbeeld piekperiodes mee opvangt.

De teamleden zullen zelf ook impact hebben op hun jobinhoud door het meer projectmatig werken dat in de nieuwe structuur ingebouwd zit. Je zult weliswaar een 'hoofdtak' hebben, op basis waarvan je wordt toegewezen aan een team. Maar daarnaast zal iedereen op projectmatige basis worden ingeschakeld voor uiteenlopende taken en samenwerking met andere teams.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Dank u, minister, voor de informatie en de verduidelijking. Mijn gemengde gevoelens blijven wel een beetje gemengd moet ik zeggen. Ik zal niet op elk aspect ingaan, maar het is een andere benaderingswijze. Een mens wordt er misschien wel wat vermoeid van als men door de jaren telkens weer gereorganiseerd en heringedeeld wordt. De grootste grap vind ik, het heeft niets te maken met deze vraag, we hebben gisteren het ontwerp van decreet voor het KMSKA goedgekeurd in de plenaire. Hoe lang is het geleden dat we het KMSKA hebben ingekanteld in het departement? Hoe lang is het geleden dat we de dab-begroting ervan hebben goedgekeurd? Ik bedoel maar: het is wat het is, ik kan er alleen maar naar kijken.

Over Jeugd eerst.

Het is niet omdat je anders indeelt, dat je geen geïntegreerde of globale benadering en beleidsvoorbereiding zou kunnen uitvoeren. Wat betreft Jeugd, durf ik hardop te zeggen dat er in de voorbije decennia weinig of geen klachten zijn geweest. Die entiteit stond altijd zeer dicht bij het veld. De medewerkers van dat departement waren bij het jeugdwerk zeer goed bekend. Er was een zeer open, maar ook een strakke en bij momenten strikte benadering. Het afdelingshoofd was nogal formeel in die zaken. Dat moet ook kunnen.

Vandaag verknippen we het jeugdwerk in drie afdelingen. Zo moet er extra veel structureel overleg worden georganiseerd tussen alle betrokkenen om het geïntegreerd te kunnen benaderen. Ik heb er in mijn nota het jeugdwerk uitgelicht omdat ik het symboolgehalte van die keuze zeer groot vind. Wie uit het jeugdwerk komt, jeugdraden heeft gedaan of hier al iets langer zit, kent het gevecht om de aandacht voor Jeugd en voor het jeugdwerk in concreto. Die kent de gevoeligheid. Er is hier in dit huis gevochten voor een minister van Jeugd. Het is nog geen vijftien jaar dat we een minister van Jeugd hebben. Dat was het sluitstuk van een proces dat in 1945 is begonnen en die de categorie Jeugd als een volwaardige beleidsgroep, als een volwaardige doelgroep van het beleid erkende. Nu komt er een soort ambtelijke, functionele benadering. Ik kan de hoeveelheid ambtelijke terminologie uit uw antwoord niet herhalen, want het was zodanig veel. Het jargon is onwezenlijk groot aan het worden. Ik mag echter wel zeggen

dat ik dit betreur. De nabijheid bij jeugd en de erkenning van de categorie jeugd is een pijnpunt en zal dat ook blijven.

Ik vind het ook jammer dat de jeugdsector zich daar zo weinig tegen gewapend heeft. Ik wist niet dat er informeel overleg was geweest, of toch toelichting bij de plannen bij onder meer de SARC. De meeste mensen van wie ik mails of telefoons krijg, zijn geschrokken van de keuzes die zijn gemaakt want 99,9 procent wist dat helemaal niet, alleen enkele insiders.

Op kennis en expertise ga ik niet in, omdat ik het ermee eens ben dat daarvoor een aparte unit moest komen. Dat was ook een duidelijke keuze die u in uw beleidsbrieven en beleidsnota had gemaakt. Het is logisch dat dit een taakstelling is van het departement en dat men zich daarop moet organiseren. Ik zal er voor de fine fleur en om mijn cynisme te temperen, wel aan toevoegen dat men de voorlaatste secretaris-generaal van de cel Cultuurbeleid, die exact die taakstelling had, heeft afgeschaft. Dat geheel terzijde. Waar zit bijwijlen de continuïteit van onze administratie? Dat is echt niet te doen.

Er komen heel veel mensen bij in het departement. We hebben een aantal zware decreten op de plank liggen, bijvoorbeeld met betrekking tot cultureel erfgoed. Het sociaal-cultureel werk moet worden uitgevoerd. Er zijn beleidsplannen ingediend en visitaties geweest. Alle mensen die met die dossiers bezig waren, de dossierbehandelaars, de begeleiders van visitatiecommissies of beoordelingscommissies, zijn allemaal van stoel veranderd. Nagenoeg alle departementen worden morgen bevolkt, niet eens door ex-provinciale ambtenaren, maar door nieuw aangeworven medewerkers die eerstdaags binnenkomen of de voorbije weken zijn binnengekomen. Bij dat soort aanpak kan ik met mijn simpel verstand niet bij. Er komen honderd mensen bij, terwijl er nog heel veel expertise in huis is. Er wordt op zo'n manier gereshuffled dat men de begeleiding van sectoren zal laten doen door mensen zonder de nodige ervaring. Ik wil niet cynisch doen, maar het dossier van de lokale radio's onderstreept hoe delicaat dit soort aanpak is. Heel moeilijke processen laten begeleiden door nieuwe mensen met de beste intenties en die absoluut integer zijn, is om een aantal problemen vragen onderweg. Ik weet dat personeelsbeleid van een departement niet onze bevoegdheid is, maar ik wil het toch even zeggen.

Dan wil ik het nog hebben over de tweedeling tussen Kunsten en Cultureel Erfgoed. We zullen zien. We komen uit een tijd waarbij de grote instellingen buiten de decreten Kunsten en Cultureel Erfgoed lagen. Ze werden niet gevat door die decreten. Dat is nu wel het geval. Net nu ze wel in de decreten zijn opgenomen, wordt de coaching en begeleiding en de subsidiebehandeling tussen de reguliere kunsten- en de reguliere erfgoedorganisaties en de grote instellingen organisatorisch verknipt. Wij integreren ze in een decreet en de administratie verknipt ze. Sorry, voor mij is dat niet coherent. Ik zeg niet dat het niet zal marcheren, maar ik zal er in elk geval kritisch op blijven toezien.

Uit uw antwoord wordt wel wat duidelijk hoe de 104 provinciale medewerkers worden ingezet. Ik hoop dat morgen het verhaal van de koppen niet terugkeert. Ik bedoel daarmee de koppensnellerij. We hebben in deze begroting het woord 'koppen' honderden keren gelezen. De Vlaamse overheid moet minder ambtenaren hebben en dus moeten er een aantal koppen verdwijnen. Nu zijn er 104 koppen bijgekomen, overgeërfd van de provincies. Ik hoop niet dat er op het einde van de legislatuur daarover een rekening wordt opgemaakt om te zeggen dat het weer ontploft bij Cultuur. Dat is geen keuze van het cultuurbeleid, maar een keuze die generiek door de regering is gemaakt om taakstelling bij de provincies te veranderen.

In dat kader zou ik ook een oproep willen doen. Er liggen een aantal dingen op de werkplank, bijvoorbeeld de gedachte om een soort steunpunt voor lokaal en bovenlokaal cultureel werk op te richten. Er zijn heel veel mensen uit de provincies

met heel veel regionale en provinciale competenties. Ze kennen hun streek. Ze kennen het gebied waarvoor ze hebben gewerkt. Dat zouden ideale mensen kunnen zijn om in te zetten in dergelijk steunpunt of als regioconsulent te betrekken bij de regeling inzake het lokaal en bovenlokaal cultureel werk dat in voorbereiding is. Ik pleit ervoor om die capaciteit in te zetten. Heel veel van die provinciale medewerkers stonden heel dicht bij dat cultureel veld. Ze hadden minder afstand dan het departement of onze steunpunten. Ze stonden veel dicht bij de praktijk. Het zou fantastisch zijn om die kennis te valoriseren. Dat is niet teruggrijpen naar of heimwee hebben naar een provinciaal cultuurbeleid – u kent mijn reserves ter zake – het gaat hier over maximalisatie van kansen en mogelijkheden.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Mijnheer Caron, dit is een interessante vraag.

Ik ben zelf een achttal jaar schepen van Jeugd geweest in een centrumstad. Het is waar dat het altijd knokken is, ook al is er iemand met de titel minister of schepen van Jeugd. Is het nu omdat kinderen niet mogen stemmen dat ze geen stem hebben? Dat klinkt wat banaal, maar het was niet altijd gemakkelijk om Jeugd op de agenda te houden of te krijgen en om voldoende budgetten te krijgen. Ik heb gelukkig heel veel kunnen doen en ik heb daar ook hard voor gestreden en mijn opvolgers gelukkig ook. Het jeugdbeleid in Leuven is dan ook fantastisch, daar gaat het niet om. Maar ik begrijp uw bekommernis.

Jeugd is effectief meer dan jeugdwerk alleen. De minister heeft uitgelegd dat sommige delen van Jeugd bij andere onderdelen komen. Ik vind het ook heel moeilijk allemaal en ik denk dat het ook heel moeilijk is om daarmee in de praktijk te werken. Het zal een hele aanpassing zijn. Ik deel dus voor een stuk uw bekommernis omdat we van mensen in de praktijk maar ook van ambtenaren zulke signalen hebben gekregen.

We zien ook dat er pas een Erfgoeddecreet is goedgekeurd en een decreet Sociaal-cultureel Werk. Dat moet nu worden geïmplementeerd, maar de mensen die dat vanuit het departement hebben gevolgd, zitten nu op andere domeinen. Dat komt heel eigenaardig over. Het is toch allemaal vrij gespecialiseerd deze dagen. Het is allemaal complex, en zeker in een sector als cultuur en media ook heel technisch. Door personen te veel te switchen, dreig je wel moeilijkheden te krijgen. We willen het absoluut een kans geven. De minister heeft het voor een stuk hier verdedigd. Er zitten zeker ook goede dingen in en dat willen we een kans geven, maar we zullen het effectief opvolgen.

Minister, u hebt zelf gezegd dat we het een half jaar zullen laten lopen en het dan nog eens grondig zullen bekijken. De waarschuwingen die collega Caron heeft geuit, moeten we vanuit de meerderheid ook deels ter harte nemen en zorgen dat het allemaal vlot blijft lopen in de administratie ten voordele van de velden Cultuur, Jeugd en Media, want daar gaat het uiteindelijk om. Laten we niet te veel vooruitlopen. Maar dat er signalen van onrust gekomen zijn, ook bij ons, dat is wel duidelijk.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Dank aan de heer Caron voor de vraag en aan de minister voor het uitgebreide antwoord. In deze commissie hebben wij het altijd gehad over transversaliteit, sectoroverschrijdende verwevenheid en samenwerking over sectoren heen. Als ik het schema bekijk dat het departement heeft gemaakt, dan gaat het wel die richting uit. Natuurlijk horen wij ook signalen van onrust en wat wrevel. Ik heb daar alle begrip voor. Langs de andere kant is het ook wel zo dat in het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid, de operationele autonomie van het departement aanwezig is. Men heeft ervoor gepleit dat de politiek daar niet kan interveniëren en zelfs niet mag interveniëren. Dat is zo vooropgesteld.

Voor een deel kan ik de bezorgdheden begrijpen. Langs de andere kant zijn we hier bezig over keuzes die niet echt verdedigd of toegelicht zijn in deze commissie. Misschien is het aangewezen om de secretaris-generaal te vragen om hier in de commissie zijn visie en waarom hij bepaalde dingen doet, te laten uitleggen en dat we met hem in dialoog kunnen gaan. Het lijkt me een optie om dat te doen en die ik hier wil voorstellen binnen de commissie.

Ik deel wel uw bezorgdheid, mijnheer Caron, om de provinciale ambtenaren, die heel dicht bij het veld staan, ergens in te schakelen waar we hun expertise kunnen gebruiken. Over het toekomstige steunpunt bovenlokaal cultuurbeleid, wat toch belangrijk is, moeten we waakzaam zijn dat die expertise daar ook in aanwezig zal zijn.

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Ik wil even iets zeggen over het luik Jeugd. Ik wil eerst en vooral zeggen dat we een fantastische jeugdwerking hebben en dat we daar ook internationaal voor worden geprezen. Maar dit terzijde.

Collega Caron, ik volg dit thema nu ongeveer drie jaar. Ik heb zelf ook wel wat onrust en wrevel opgevangen van de sector, maar het is niet van dien aard dat er echt een crisis zou ontstaan. Als ik het goed begrepen heb van de mensen, kunnen zij hun taken ten volle blijven uitvoeren, ook al is er een naamsverandering. Ze kunnen hun medewerkers en expertise behouden, zowel in het nationaal als het internationaal jeugdwerk. Ik vind het belangrijk dat even mee te geven. Verandering brengt altijd wel wat onrust mee.

Ik sluit me er ook bij aan om na een zestal maanden te kijken hoe het geëvolueerd is. Maar ik moet eerlijk zeggen dat er vanuit de jeugdsector heel weinig signalen tot bij mij zijn gekomen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het is goed dat we elke hervorming kritisch benaderen. Anderzijds wil ik me wel hoeden voor Cassandratijdingen. Het is ook zo dat met elke hervorming een zekere onrust gepaard gaat. We zitten nu in een overgang.

Het is niet zo dat ik de overgang zijn gang zal laten gaan tot aan de zomer. Maand na maand zijn er wel degelijk opvolgingsgesprekken, ook met het departement en de secretaris-generaal, onder meer in de deelbeleidsraden maar ook elders, over waar het staat en waar eventueel moet of kan worden bijgestuurd. Ik denk dat we dat nu zijn tijd moeten geven om in de juiste plooi te vallen.

Voor de rest wil ik er politiek nog aan iets toevoegen – maar dat zult u al wel begrepen hebben – met betrekking tot de leesbaarheid voor begrotingsartikelen voor Jeugd. Over de leesbaarheid van de begroting kan men zich in het algemeen vanuit uw perspectief wel enkele vragen stellen, maar dat is eerder een technisch probleem. Maar de leesbaarheid van de prioriteiten en begrotingsartikelen voor Jeugd blijft onveranderd. In die zin moeten we de hervorming maar benaderen voor wat ze uiteindelijk is. Ze is belangrijk. Het is een functionele, organisatorische hervorming. Maar het is niet zo dat jeugdbeleid, jeugdwerkbeleid of de expertise die daarrond bestaat in het departement zou verwasemen of verminderen. Dat is niet zo. Dat wil ik toch benadrukken.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Ik vind de suggestie van collega Meremans om de secretaris-generaal eens uit te nodigen, een goed idee. Dat kunnen we straks in de regeling van de werkzaamheden verder bespreken. Ik blijf wat Jeugd betreft op mijn punt staan. En voor de rest: 'on verra'.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de uitvoering van het Radio-decreet
– 789 (2017-2018)**

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, op 31 december 2017 zijn de oude zendvergunningen voor radiozenders vervallen en vanaf 1 januari is het nieuwe veelbesproken radiofrequentieplan met bijhorende vergunningen – hoewel – van kracht. Ze werden erkend, maar de vergunningen werden nog niet aan iedereen uitgedeeld. Er is de voorbije dagen wat commotie ontstaan over de lokale radio's die hun uitzendingen plots moesten stopzetten omdat ze wel al een nieuwe erkenning hebben gekregen, maar nog geen nieuwe zendvergunning van de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM). We hebben vorige week deze problematiek nog besproken tijdens de actuele vragen. Maar een actuele vraag is heel kort. We hebben maar twee minuten en nadien nog een minuutje. Je kunt dan op een aantal dingen niet echt doorgaan.

Maar wat ik me nog steeds afvraag is het volgende. Als iemand me eens kon uitleggen waarom de VRM aan de administratie Media dan toch nog moet vragen om nog eens een extra onderzoek te doen. De radio's die erkend zijn, dienen hun dossier in bij de VRM. Dan maakt de VRM nog eens aan het departement Cultuur, Jeugd en Media (CJM) alles over voor een inpasbaarheids- en coördinatieonderzoek, waarbij ze moeten nagaan of een aangevraagde wijziging ten opzichte van het Vlaams frequentieplan, zoals verhuizing van een frequentie of verhoging van de antennehoogte, inpasbaar is in de Vlaamse, internationale en nationale FM-frequentieplannen en of er een coördinatie nodig is met de verschillende binnen- en buitenlandse administraties. Wat ik niet goed begrijp, is dat wanneer de administratie een frequentieplan maakt, dat niet meteen allemaal al in orde zou zijn. Dat is waarschijnlijk iets heel technisch, maar ik hoop dat iemand mij dat ooit eens kan uitleggen. Dit is een zijspiongetje, excuseer mij daarvoor. Het stond niet in mijn vraag, maar het is een opvolging van een actuele vraag.

Daarnaast zijn er ook lokale radio's die geen nieuwe erkenning hebben gekregen en die dus op 31 december 2017 hun uitzendingen hebben moeten stopzetten. Voor heel wat radiomakers was dit een bijzonder aangrijpend moment, omdat zij hun geliefde hobby of job niet langer kunnen beoefenen via een FM-radiostation. In de pers verschenen er hierover heel wat artikels, vaak in de lokale en regionale pers. Daarin wordt onder andere gewezen op de nog overgebleven frequentiepakketten, maar ook op zogenaamde hoogvermogenfrequenties, in het Antwerpse onder andere, die u ongebruikt of zou hebben opengelaten.

Ook sommige nieuwe netwerkradio's gingen op 1 januari van start met hun FM-uitzendingen. De eerste uitzendingen lijken op het eerste gezicht niet meteen te beantwoorden aan de hoge verwachtingen die we ten aanzien van deze zenders hadden en die ze in hun aanvraagdossier hebben voorgespiegeld. Maar het is misschien nog wat vroeg om daar nu al over te oordelen.

Minister, klopt de bewering dat er in Antwerpen twee hoogvermogenfrequenties open werden gelaten? Zo ja, wat is hiervoor de motivering?

Wat is de timing voor het toekennen van de nog overgebleven frequentiepakketten voor lokale radio's – waar er geen kandidaten voor waren of waar er vergissingen zijn gebeurd, enzovoort – en welke procedure zal hiervoor worden gevolgd? U weet dat CD&V prioriteit zou willen geven aan lokale radio's om die frequenties in te

nemen, zeker voor diegenen die per ongeluk op een verkeerd pakket hadden ingezet omdat de nummertjes waren gewisseld of whatever. Er zijn daar een paar vergissingen gebeurd. Wanneer zal dat gebeuren? Hebt u al zicht op die timing?

Wanneer start de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) met de monitoring van de uitzendingen van de nieuwe netwerkradio's? De programma's van diegenen die al bezig zijn, lijken niet altijd in overeenstemming met de hoge verwachtingen die werden voorgehouden in de ingediende dossiers. Gisteren heb ik op de nieuwjaarsreceptie van de VRM voorzitter Storme horen zeggen dat de VRM zeer sterk zal inzetten op die handhaving, om alle dossiers netjes in orde te krijgen. Dat is nu natuurlijk een prioriteit. Ik had de indruk dat men bij de VRM beseft dat het stilletjes aan opstarten van de handhaving in dat eerste jaar belangrijk zou zijn. We kijken ernaar uit dat dit op een goede manier gebeurt.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: U vraagt of er nog frequenties verborgen zijn, of door mij om redenen die ik niet zou kunnen uitleggen niet in de radiomarkt worden gezet. De aanleiding was inderdaad de twee hoogvermogenfrequenties in Antwerpen. Ik geef u wat achtergrond.

Zoals u weet, vereist de Raad van State dat er bij de opmaak van frequentieplannen een samenwerkingsakkoord zou zijn tussen de gemeenschappen, onder meer om het aspect van de storende frequenties uit te klaren. Na de definitieve goedkeuring van het Frequentieplan van 21 april 2017 werd verder onderhandeld en overlegd met de Franse Gemeenschap om zo snel mogelijk te komen tot een overeenkomst over de frequentieproblematiek. Dit resulteerde in het akkoord van 8 december 2017 tussen de regeringen van de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap met betrekking tot de coördinatie van de aardse analoge radio-omroep frequenties in de frequentiemodulatie FM 87.5 tot 108 megahertz.

In de bijlage van dat akkoord worden alle frequenties opgesomd die ooit voorwerp van gesprek geweest zijn tussen de gemeenschappen, dus ook oude frequenties die nooit werden opgesomd in de frequentiebesluiten van de Vlaamse Gemeenschap. Daar zitten dus frequenties in die niet in het basisfrequentiebesluit van 1 september 2006 zijn opgenomen en dus ook niet in het recente frequentieplan van 21 april 2017, dat een doorslag was van het besluit van 2006. De reden waarom dit een doorslag was en moest zijn van het besluit – terwijl we toch niets hadden veranderd aan het aantal frequenties ten opzichte van 2006 – was dat een zero-base benadering niet haalbaar was, alsook omdat er geschillen hangede waren voor de Raad van State. Ik heb u uitgelegd waarom we dat pad niet hebben gekozen. Een zero-base-benadering heeft ook economisch grote gevolgen voor het radiolandschap, waarbij de risico's te groot zijn of waren om een op zichzelf globaal gezond radiolandschap in stand te houden. En 'globaal' betekent alle radio's, voor 4,5 miljoen luisteraars. Ik kan mij jammer genoeg niet telkens om het lot bekommeren van een individuele radio. Een zero-base-benadering zou ook vele jaren coördinatie met het buitenland vragen. Wij hebben ons dus om die redenen gebaseerd op wat er al was.

Er zijn in het besluit van 1 september 2006 365 frequenties voor particuliere radio's, waarvan 9 frequenties niet werden opgenomen in het besluit van 21 april 2017. Er zijn 32 frequenties voor de VRT. Dat geeft een totaal van 397 Vlaamse frequenties. In het akkoord met de Franse Gemeenschap hebben we een technisch akkoord voor 410 frequenties en 13 waarvoor we geen technisch akkoord hebben. Samen zijn dat 423 Vlaamse frequenties. Dus het aantal Vlaamse 'rest-frequenties' is 26. Die zijn niet in het frequentieplan opgenomen.

Ik wil nog wel over een of ander een onderzoek in het bijzonder doen, maar ik denk dat geen enkele van deze frequenties kan worden vrijgegeven. Waarom? Er

zijn frequenties die door hun laag vermogen niet bruikbaar zijn. Er zijn frequenties die systematisch geweigerd werden door Belgocontrol. Er zijn frequenties met een speciaal statuut, die bijvoorbeeld bestemd zijn voor het gebruik van buitenlandse strijdkrachten in Vlaanderen, in casu de Verenigde Staten. Er zijn frequenties die strategisch werden ingepland ter bescherming van andere frequenties tegen overdreven stralingsvermogens uit de Franse Gemeenschap. Vergeet ook niet dat ook de Duitstalige Gemeenschap hier mee aan tafel zit omdat ook zij voor de uitzendingen in Antwerpen en Brussel een aantal frequenties hebben die zij mogen en kunnen gebruiken. Ik heb om dat frequentieplan te hebben, zoals u weet, niet alleen het akkoord van de Franse Gemeenschap en – op het einde – van de federale overheid nodig, maar ook van de Duitstalige Gemeenschap. Alles is dus aan alles verbonden: technisch en politiek.

Ik moet u de exacte lijst van de 26 frequenties nog even schuldig blijven. Het departement is volop bezig met de inpasbaarheid van de zendvergunningen. Dat heeft nu absolute prioriteit. Het quotum dat het departement en de VRM mij hebben beloofd wekelijks te halen werd vorige week alvast gehaald. We zitten dus – gelukkig maar – op schema. Die discussie wil ik zeker nog eens technisch uitbeelden, tot de laatste deelfrequentie. Er zijn redenen waarom er in 2006 en 2017 geen extra ruimte is gekomen. Het is bovendien zo dat als men alle exacte, technische dingen te weten wil komen, nog moet gaan snuisteren in federale documenten uit de vorige eeuw. Dat vergt toch wel enig zoekingswerk. We kunnen daar nog technisch op terugkomen, maar het zal toch nog wel enkele weken duren om te weten hoe het individueel, geval per geval, met de 26 restfrequenties is gesteld.

Ik kan wel al bevestigen dat, zoals u aangeeft, in deze lijst ook twee frequenties zitten in Antwerpen, namelijk Antwerpen 102.6 en Antwerpen 103.9, die niet zijn opgenomen in het frequentieplan voor particuliere radio-omroeporganisaties. Om dezelfde redenen, generiek opgesomd zoals ik u die heb gegeven.

Wat betreft de overgebleven frequentiepakketten uit de eerste ronde gaat het om dertien frequentiepakketten waarvoor in de eerste ronde geen kandidaat was, zes frequentiepakketten die niet konden worden toegekend en één pakket waar er slechts één kandidaat was, maar deze kandidaat kwam niet in aanmerking omdat hij reeds titularis was van twee erkenningen voor andere pakketten. Die zes hebben we ook niet toegekend omdat we meer dan sterke vermoedens hadden dat iemand ons aan het beduvelen was.

Dat geraakt blijkbaar moeilijk uit de radiosector. Het is niet dat ik de radiosector geen warm hart toedraag, al zullen weinigen dat nog geloven. Maar er zijn daar mensen die nog steeds niet hebben begrepen dat we niet naar nieuwe ketenradio's willen.

De oproep die we daarover doen, moet wat mij betreft in de komende weken of maanden gebeuren. Ik geef u wel een indicatieve timing voor de toewijzing van de nieuwe frequenties. Ik wil realistisch zijn: dat zal wellicht tussen Pasen en de zomer gebeuren. Zelfs als wij nu snel de oproep doen, heb je nog de normale doorlooptijd. Ik wil niemand illusies geven: voor Pasen zullen er geen nieuwe radio's in de lucht zijn. Maar ik vind wel dat we dit zo snel mogelijk moeten doen.

Wat de verdere monitoring van de VRM betreft, zijn, zoals u zelf hebt gezegd, twee van de vier erkende netwerkradio-omroeporganisaties bij de inwerkingtreding van het nieuwe frequentieplan op 1 januari 2018 onmiddellijk gestart met uitzendingen op een beperkt aantal frequenties van het toegewezen frequentiepakket. Het gaat dan over de NV BG Consulting en de BVBA VBRO. Enkele dagen geleden heeft ook een derde netwerkradio-omroeporganisatie, de NV C FM, de uitzendingen aangevat op een beperkt aantal frequenties. Ik zal de subjectieve en persoonlijke interpretaties van wat u daar hebt gehoord, niet bevestigen of ontkennen. We zullen dat nog enige tijd moeten gunnen.

De netwerkradio-omroeporganisatie die voor het eerste netwerkpakket werd erkend, de NV SBS Media Belgium, zal de uitzendingen naar eigen zeggen pas later in 2018 aanvangen. Ik vermoed dat dit te maken heeft met een geschil dat nog hangende is tussen de omroep en de Vlaamse overheid. Zoals u weet, is er de verplichting tot een neutrale studie – de VRM vindt die blijkbaar niet neutraal genoeg – om te zien of er geen volwaardig FM-frequentiepakket voor hen is weggelegd. Dat is voor mij totaal niet aan de orde, maar de rechter zal daar dus over oordelen.

Alle particuliere radio-omroeporganisaties, ook de netwerkradio's, moeten conform de toepassing van artikel 134 van het Mediadecreet de uitzendingen aanvangen voor 1 januari 2019. Als de particuliere radio een jaar na de datum van ingang van de erkenning nog niet uitzendt, kan de erkenning door de Vlaamse Regulator voor de Media worden ingetrokken.

Momenteel volgt de VRM de inwerkingstelling van de zenders en de ingebruikneming van de frequenties door alle nieuw erkende lokale en netwerkradio-omroeporganisaties op het terrein op. De VRM combineert ter zake een aantal taken en bevoegdheden zoals de aflevering van de zendvergunningen, het toezicht op de naleving van de zendvoorwaarden en de naleving van de decretale verplichtingen en erkenningsvoorwaarden. De VRM hanteert momenteel een gefaseerde tijdsplanning, rekening houdend met de prioriteiten die gepaard gaan met de inwerkingtreding van het nieuwe frequentieplan.

In eerste instantie maakt de VRM werk van de afhandeling van het technisch programma voor de periode januari-februari 2018, zoals de verdere afhandeling van de aanvragen voor zendvergunningen, technische verificaties, plaatsbezoeken en terreincontroles, communicatie met radio's die zich technisch moeten conformeren.

Na die eerste periode met de nadruk op technische monitoring kan meer aandacht worden besteed aan de inhoudelijke monitoring, met verificatie van de naleving van de decretale verplichtingen zoals het verbod op nieuwe ketenvorming, en de erkenningsvoorwaarden en de concrete invulling van het programma-aanbod. Dat sluit niet uit dat ook in de eerste fase al contact wordt opgenomen met de erkende lokale en netwerkradio-omroeporganisaties bij klachten of bij eventuele vaststelling van non-conformiteiten of overtredingen om ambtshalve procedures te vermijden. Normalerweise zal elke erkende particuliere radio met uitzendingen midden 2018 een plaatsbezoek hebben gehad van de VRM.

Mevrouw Brouwers, u vroeg me om nog eens uit te leggen waarom er nog een bijkomende dossieropmaak en controle door de administratie moet gebeuren. Ik zal u dat schriftelijk bezorgen, aangezien het gaat om een vrij technische materie. Ik zal u dan proberen uit te leggen wat de administratie na de erkenning nog moet doen voor de VRM finaal de zendvergunning kan uitreiken. Waar het onder meer over gaat, is telkens weer de berekening en herberekening van de zendsterkte en de zenddiameter. Soms is dat 360 graden, maar vaak gericht. Onze diensten – en dat siert hen – dubbelchecken en tripelchecken soms die berekeningen. Dat neemt natuurlijk de nodige tijd in beslag, maar het gaat dan ook om een drastische hervorming. We stellen alle bestaande frequenties niet gewoon opnieuw open. Die frequenties op zich veranderen niet, maar door de clusterpakketten zijn er heel wat interferenties en zijn die berekeningen nodig om het dossier goed en technisch proper aan de VRM te kunnen overdragen.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, ik dank u voor het duidelijke antwoord. Het is altijd beter om in de commissie nog eens wat dieper op de zaken in te gaan. Ook over die restfrequenties was er voor mij nog wat onduidelijkheid. U hebt dat nu zeer duidelijk uitgelegd. Ik hoop dat dit nu ook duidelijk is voor de mensen die meeluisteren. We worden immers nog altijd bestookt met mails en sms'en. U

hebt een aantal zaken opgenoemd waar we weinig tegen in kunnen brengen. Als de Amerikaanse defensie er zelfs tussen zit... Dat is nu uitgeklaard en straks, wanneer de tekst beschikbaar is, kan iedereen nog eens rustig nalezen hoe alles nu precies in elkaar zit. Ik vind het in elk geval zeer verhelderend.

Wat de lokale radio's betreft die nog niet zijn ingevuld, hebt u een stukje timing gegeven. Ik had het misschien liever wat vroeger gehad, maar aan de andere kant is het misschien niet slecht om niet te snel te gaan. U moet natuurlijk zo snel mogelijk gaan inzake de restfrequenties voor die lokale radio's. Als er dan nog frequenties overblijven, kan ik me voorstellen dat u die eventueel wilt toekennen aan netwerkradio's. Ik zie u twijfelen en ik zou daar inderdaad heel voorzichtig mee zijn. *(Opmerkingen van minister Sven Gatz)*

U wilt sowieso voorrang geven aan de lokale radio's. Maar het is moeilijk een stapje verder te gaan zolang die procedures lopen – en er lopen er een aantal bij de Raad van State. Ik weet pertinent zeker dat een bepaalde radio niet heeft gekandideerd op het vierde pakket van de netwerkfrequenties omdat men dat te zwak vond en vreesde daar niet mee te kunnen doen wat men wilde doen. Als men dat pakket morgen een aantal zaken extra geeft, dan is het hek van de dam. Dat is een bedenking die ik zeker wilde maken.

Wat de gefaseerde aanpak van de VRM betreft, is er ook duidelijkheid. De nieuwe netwerkradio's moeten ook een nieuwsuitzending doen met een redactie. Ik hoorde gisteren tijdens die receptie dat een van de nieuwe netwerkradio's het bestaat om letterlijk uit Het Laatste Nieuws voor te lezen, ik weet niet of dat met bronvermelding is. Dat soort zaken moeten we tijdig kunnen verifiëren. Het is goed dat ze faseren, maar voor dringende gevallen moeten ze opmerkingen kunnen maken aan de nieuwkomers in het vak. Er zijn er immers die netwerkradio hebben gekregen voor wie dat een vrij nieuwe zaak is, zeker om op die schaal uit te zenden. Het gaat hier niet meer over kleine lokale radio's.

Minister, ik dank u voor uw duidelijk antwoord, we zullen dit verder opvolgen. We hebben nog een jaar dat er wellicht veel in beweging zal zijn. Degenen die een erkenning hebben gekregen, hebben immers nog een jaar om alles in gang te zetten. Hopelijk heeft de Raad van State tegen dan een aantal uitspraken gedaan. Het zou goed zijn dat dat allemaal niet te lang duurt, maar daar hebben wij natuurlijk niets in te zeggen.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Ik was even verbaasd omdat ik op 5 januari een vraag had ingediend over die radio's, maar die is dan onontvankelijk verklaard omdat het thema vorige week tijdens de plenaire vergadering aan bod is geweest.

De voorzitter: Dat heeft te maken met de procedure van de actuele vragen. Ik heb opnieuw moeten beoordelen of er voldoende nieuwe elementen waren in de vraag na die actuele vragen. Mijn verontschuldiging, u weet dat ik niet de gewoonte heb om het debat af te blokken.

Wilfried Vandaele (N-VA): Ik heb ook geen lange tenen, voorzitter, ik duid het u ook niet ten kwade. Ik dacht alleen dat we het debat nu toch nog eens zouden overdoen, wel wat ruimer dan wat vorige week aan bod is gekomen, maar ik denk dat ook mijn vraag iets ruimer was. Ik was er trouwens niet bij vorige week, ik had geen actuele vraag en kon niet aansluiten omdat we maar een mogelijkheid tot aansluiten hebben per fractie.

Ik wil gewoon twee elementen toevoegen aan het inderdaad zeer uitvoerige verhaal dat we hier hoorden, minister. Als we de vraag van mevrouw Brouwers en uw antwoord samennemen, dan is er heel veel gezegd.

Ik maak twee kanttekeningen. Ten eerste, in het verleden gingen we ervan uit dat de flessenhals bij de VRM zat inzake het toekennen van de erkenningen of vergunningen. We dachten dat het daar wat bleef haperen. We hebben uit uw vorige antwoord een beetje kunnen opmaken dat het ook bij de administratie lag; de VRM moet daar af en toe terecht. Ik hoop dat niet iedereen nu naar elkaar zit te kijken, maar dat ze allemaal eendrachtig en zo snel mogelijk die dossiers afwerken.

Ten tweede, we hebben er allemaal belang bij dat als er nog restfrequenties zijn, u er sneller mee aan de slag gaat. U geeft uzelf nog een paar maanden als ik u goed begrepen heb, minister. Veel tijd zou ik daar niet meer mee verliezen. U geeft aan dat een aantal restfrequenties gewoon niet bruikbaar zijn om een aantal redenen. U hebt zelfs schrik dat u daar president Trump mee voor het hoofd stoot, dus daar ook alle begrip. Daar zou ik dan toch zeer goed over communiceren, ik zou meer doen dan verwachten dat de mensen hier naar luisteren. Het is zo'n technisch en moeilijk dossier, het moet eens allemaal bij elkaar worden gezet in een heldere notitie die dan ruim verspreid wordt.

Je merkt het ook aan de reacties die we krijgen. Zelfs voor de mensen die er tot over hun oren inzitten, die zelf radio's hebben, die bij de procedures betrokken waren, is het nog altijd niet duidelijk wat wel en wat niet kan. Wat dat betreft, graag snel actie van alle betrokkenen. Op een bepaald moment moet er een duidelijke communicatie komen over het totaalplaatje.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Mevrouw Brouwers, dank u voor uw heel terechte vragen. Minister, dank u voor de uitvoerige antwoorden.

Ik heb een bijkomende vraag. Het is een vraag die we ook tijdens de plenaire vergadering hebben gesteld. Wat is precies de stand van zaken van de vergunningen die nog niet waren uitgereikt voor 31 december? Zijn ze ondertussen allemaal uitgereikt? Tegen wanneer gaat de VRM dat afronden?

Vooraf de derde vraag van mevrouw Brouwers is absoluut heel belangrijk in verband met de monitoring. Minister, u wilt niet terug naar de ketenradio's. Niemand van ons wil dat, maar ik hoor dat de sector zich aan het organiseren is. Ze vinden dat wij ons illusies maken, want lokale radio in Vlaanderen, dat zou gewoon niet kunnen. De monitoring waar ik zelf al een aantal keren op heb aangedrongen, zal heel grondig moeten gebeuren. Ik weet niet of de VRM vandaag voldoende capaciteit heeft om die monitoring te doen zowel op het niveau van programma als van de bezitsstructuur – ik vermoed dat u dat bedoelt als u over decretale bepalingen spreekt. Als de raad van bestuur bijvoorbeeld snel wordt gewijzigd, moet die monitoring grondig gebeuren. Zeker inzake programmatie, als het weer lege dozen blijken te zijn, of als een zender beweert dat ze een vrouwenradio worden, maar dat blijkt dan helemaal niet zo te zijn, moet het zo zijn. We moeten de VRM voldoende capaciteit geven om daar heel strikt te monitoren.

Bart Caron (Groen): Ik heb geen echt nieuwe elementen, maar ik wil twee punten benadrukken. Ik ben het helemaal eens met de heer Vandaele dat er een goede notitie op de website moet komen en dat die overal moet worden verspreid. Dat zou ons een pak mails schelen, bij wijze van spreken. Dat geldt niet alleen voor u, minister, maar ook voor ons als parlementsleden. Er moet duidelijkheid bestaan. De argumenten die u aanhaalt, zijn duidelijk. Ik kan die aanpak alleen onderschrijven, eerlijk gezegd. Het enige jammere is de lange duur van die vergunningstoekenning.

Als de techniciteit helemaal door de VRM gecheckt is, ben ik echt heel erg bekommerd om die inhoudelijke monitoring. Mevrouw Brouwers, u kent het, we hebben allemaal al in de auto zitten spelen met de radio, van zender veranderen en zenders zoeken. Je kan het niet geloven wat je allemaal hoort.

We hebben nu een nieuw landschap. Als we dat geloofwaardig willen houden, moet de VRM in de tweede trimester van het jaar echt inhoudelijk verifiëren. Ik zeg niet dat een programmaschema niet licht kan wijzigen, dat is de logica der dingen. Maar ik wil geen valsheid, niet doen alsof, zoals in dezen vaak gebeurt.

Heel veel van de mails die ik ontvang, gaan daarover: een ander die de erkenning heeft gekregen, doet zus en zo, dat is niet volgens de regels, minstens inhoudelijk niet, van het decreet en de uitvoeringsbesluiten. Die bekommernis delen we met ons allen, denk ik, als we een gezond lokaleradiolandschap willen, dan moeten we dat inhoudelijk zuiver krijgen. Het moeten echt lokale radio's zijn. Ze moeten lokaal gedreven zijn. Een netwerkradio is bij wijze van spreken al een compromis om een zekere realiteit te kanaliseren, maar het moet niet verder uitdijen. Daar moeten we aan vasthouden. Dat is eigenlijk mijn bekommernis: er is nog werk en ik steun u, minister, om de uitvoering van de werkzaamheden kracht bij te zetten.

Minister Sven Gatz: Ik wil het nog eens zeggen: ik steun de politieke of beleidsklemtonen die mevrouw Brouwers in haar repliek aanbracht. Ik steun ook de vraag van de heer Vandaele om bijkomend en nog helderder te communiceren. We nemen contact op met het departement om dat te kunnen doen.

Mevrouw Segers, op dit moment worden de zendvergunningen a rato van twaalf tot vijftien per week in orde gebracht door de administratie en de VRM.

Vorige week waren er dat toch vijftien. Dat is de beste ratio die we op dit ogenblik kunnen halen. Bij het slechte nieuws van de vertraging is er dus het goede nieuws dat de inhaalbeweging wel degelijk op schema zit en blijft.

De VRM zal op het moment dat alles technisch in orde is met een gericht plan de nodige stappen moeten zetten. Alles zal inderdaad niet tegelijk kunnen. De mankracht van de VRM is niet onbeperkt. In overleg met het departement en het kabinet, zelfs al is de controletaak van de VRM volledig onafhankelijk, kunnen er misschien prioriteiten in de controle bekeken worden.

Ik krijg ook regelmatig nog klachten. Vroeger meldden we die vanuit het kabinet aan de VRM. Nu zeggen we dat als ze een probleem hebben, ze klacht moeten neerleggen. Ik wil geen tussenpersoon meer zijn voor ofwel terechte klachten – maar dan moet men ze ook indienen – ofwel voor roddels in een milieu waar men niet altijd op dezelfde frequentie zit. Ik wil daarmee een duidelijke lijn aangeven. In het begin zeiden we dat we het allemaal wel eens zouden bekijken, maar nu zeggen we dat ze klacht moeten indienen. Als die klacht gegrond is, dan zal de VRM ingrijpen zoals de voorbije weken ook is gebleken.

We zullen proberen om enerzijds aan alle lokale en netwerkradio's van goede wil te geven wat aan hen toekomt, namelijk de juiste frequentiesterkte en de nodige ruimte. We zullen anderzijds ook diegenen die de regels niet respecteren en hun eigen beloftes niet nakomen vanaf het tweede trimester langzaamaan in de tang nemen. Het is geen persoonlijke missie van mij om bepaalde radio's het daglicht of de ether niet te gunnen, maar we moeten nu meer dan voorheen controleren of ze doen wat ze ons beloofd hebben. Dat zal hopelijk de gelijkheid of het gevoel van gelijke behandeling onder de radio's versterken.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord en ik dank de collega's voor hun bijdrages. Er zijn vandaag belangrijke conclusies gemaakt, onder meer dat er nood is aan nog betere communicatie. Er staat al een en ander op de website van het departement, maar misschien kan dit nog meer worden aangevuld. Dat lijkt me zeker wenselijk.

Misschien kan de procedure om klacht in te dienen er ook duidelijk op worden gezet, als dat al niet het geval zou zijn. Het is dan ook heel gemakkelijk voor ons

als we bepaalde vragen krijgen om een link te leggen naar die website waardoor de mensen geholpen zijn. Het moet gemakkelijk worden gemaakt.

In de komende maanden en jaren zal de geloofwaardigheid van de hele hervorming van het radiolandschap afhangen van een goede handhaving, en daarvoor rekenen we op de VRM die indien nodig daar extra ondersteuning voor moet krijgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de Ancienne Belgique (AB) en het Amerikaans Theater – 794 (2017-2018)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, al enkele jaren dromen verschillende mensen bij de Ancienne Belgique ervan hun werking uit te breiden naar het legendarische Amerikaans Theater, gebouwd in het kader van Expo 58.

Dit dossier zit intussen in een stroomversnelling. Op 10 januari 2018 lazen we dat er een mondelinge intentieverklaring zou zijn. De algemeen directeur van de AB, Dirk De Clippeleir, stelt: "Er is een mondelinge intentieverklaring om het gebouw in erfpacht over te dragen aan de AB en om ook de nodige financiële middelen vrij te maken voor de renovatie."

Dat roept een aantal positief constructieve vragen op, onder meer over de renovatie van het Amerikaans Theater. Dat zal wel onder handen moeten worden genomen. Zijn er ideeën over de kostprijs hiervan? Wie gaat dit betalen?

Het Amerikaans Theater is eigendom van de federale Regie der Gebouwen. Er is dus een akkoord met het federale niveau nodig om verder te kunnen gaan. Hoe lopen de gesprekken hierover?

Wat is de impact van een eventuele uitbreiding met het Amerikaans Theater op de globale werking en programmatie van de AB? Welke middelen zullen hiervoor moeten worden uitgetrokken in het investerings- en exploitatiebudget? Dat is een van de grootste bekommernissen.

Op dit moment is de AB een zeer goed draaiende 'boîte', in de positieve betekenis van het woord. Ze rijgen de internationale erkenningen en prijzen aan elkaar. We hebben gisteren ook de cijfers gezien. Ze hebben vorig jaar 471 activiteiten/voorstellingen gehad terwijl dat voor de tweede in het lijstje in Brussel, namelijk de Botanique, 299 is. Dat is ongeveer 40 procent minder. Ze bereiken daarmee ook 218.000 personen. Dat is het tweede hoogste aantal van de cultuurtempels in Brussel. Alleen Vorst Nationaal doet beter met 430.000, maar die hebben een iets grotere capaciteit. De specificiteit en de waarde van de AB zit ook in het kansen geven aan jong talent. Het is een kweekvijver van jong talent die ze dan stapsgewijs mee begeleiden in het uitbouwen van hun carrière.

Het is een van de parels van het Nederlandstalige beleid in Brussel, en daar hebben alle partijen hier rond de tafel aan bijgedragen, los van politieke spelletjes. Dat is op zich al een unicum.

Op welke manier wordt een duurzame toegankelijkheid van het Amerikaans Theater gegarandeerd? Er is een tramlijn die er niet zo ver van ligt, maar dan moet je toch nog over het begin van de A12 geraken. Voor de rest is er niet zo veel

openbaar vervoer in de buurt. En qua fiets- en voetgangerstoegankelijkheid stel ik mij toch ook wel vragen.

De stad Brussel heeft er ook haar oog op laten vallen. Ze vindt het blijkbaar een van haar kerntaken om een volledig cultureel aanbod uit te bouwen. We hebben ook de cijfers gezien: Paleis 12 is eigenlijk een halve flop en La Madeleine is een volledige flop. Ik heb al vragen gesteld over het culturele ecosysteem inzake podia in Brussel. U hebt toen gezegd dat we de markt zijn werk moeten laten doen. Wel, de markt doet zijn werk, en de onzichtbare hand geeft een pet aan het stadsbestuur, helaas voor de Brusselaar als belastingbetaler en als cultuurminnaar.

Hebt u gesprekken gehad, of overweegt u die, met de stad over een eventueel partnership, of om er toch voor te zorgen dat u goede burens blijft?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Alvorens op uw vragen te antwoorden, wil ik zeker uw lofzang delen op dit mooie cultuurhuis, waar ik gisteren nog volledig in trance ben geraakt door een optreden van Arno met drie jonge knapen, die de rauwe TC Matic-sound, zelfs van de bluesperiode voor TC Matic, absoluut tot leven gebracht hebben. Ik was weer even 16 jaar. Maar bon, nu ben ik 50 en ik antwoord op uw vraag. (*Gelach*)

Zoals al aangegeven in het kader van eerdere parlementaire vragen over dit onderwerp, is een eventuele ingebruikname van het Amerikaans Theater door de AB inderdaad enkel mogelijk na noodzakelijke verbouwingen en aanpassingen aan het gebouw. In zijn huidige staat is het gebouw immers niet aangepast aan de actuele veiligheids-, duurzaamheids- en comfortnormen, noch beschikt het over een kwalitatieve, hedendaagse podiuminfrastructuur. Om het gebouw een nieuw leven te geven, is dan ook een intensief innovatieproject nodig. Momenteel worden de vroegere plannen van de AB, die ze in 2012 hadden opgemaakt en berekend, geactualiseerd. Het is echter sowieso duidelijk dat de AB dat niet alleen kan realiseren vanuit de eigen middelen. De steun van de Vlaamse Gemeenschap is dus noodzakelijk. Waar we nu op zitten, is de piste van een lening die door de AB kan worden aangegaan. Dat heeft ook te maken met ESR-matige elementen. De AB ontvangt daarvoor dan wel bijkomende middelen vanuit de Vlaamse Gemeenschap om de leninglast te kunnen opvangen. Dat is een relatief eenvoudige constructie: de lening vanuit de AB zelf, maar de financiële middelen zullen wel vanuit onze begroting moeten komen.

De federale Regie der Gebouwen is inderdaad eigenaar van het Amerikaans Theater. De gesprekken met federaal minister Jambon lopen nog steeds en ik hoop die op korte termijn te kunnen afronden en een akkoord te bereiken met betrekking tot het Amerikaans Theater. De meest praktische oplossing lijkt een erfpachtovereenkomst tussen de Regie der Gebouwen, de eigenaar van het gebouw, en de Ancienne Belgique, waardoor het Amerikaans Theater voor lange tijd aan de Ancienne Belgique zou worden toegewezen. De betrokken partijen bekijken die optie.

For the record: het iets langer duren van die gesprekken dan iedereen wenst en hoopt, ligt binnen de besluitvorming van de Federale Regering, waar ik geen impact op heb. Het is niet zo dat er tussen het kabinet van minister Jambon en ons kabinet bepaalde zaken nog specifiek moeten worden uitgeklaard. Dat loopt eigenlijk zeer goed.

Wat zou de impact zijn op de globale werking en programmatie van de AB? De plek is, zoals we allemaal weten, een bijzonder interessante locatie, die de AB de kans zou geven om een nog meer gevarieerde programmering aan te bieden. Het zou een belangrijke toevoeging zijn aan het culturele leven in Brussel en Vlaanderen. Er zal immers plaats zijn voor alle vormen van podiumkunsten, ook in samenwerking met andere spelers. Naast het opnieuw exploiteren van de theaterzaal, biedt

het gebouw immers ook ruimte waar jonge artiesten kunnen repeteren, creëren, leren en elkaar ontmoeten. En zelfs dan is de volledige mogelijkheid van het gebouw nog niet benut, zo omvangrijk is het. Dan is er ook nog de binnenruimte van het Amerikaans Theater, waar in het zomerseizoen – laten we dan toch even dromen – ook openluchtactiviteiten zouden kunnen plaatsvinden, niet beperkt tot muzikale, die een ander publiek aantrekken.

Het is dus duidelijk dat naast het investeringsbudget – waarvan we nog bekijken wat dat exact kan inhouden – op termijn ook een werkingsbudget nodig zal zijn. In 2012 al werden voor de investering door de AB de eerste budgettaire plannen gemaakt, maar het dossier viel toen stil. Momenteel wordt de herberekening gemaakt van de investeringskost. De AB werkt intussen ook aan de update van het businessplan. Een belangrijk uitgangspunt is dat de werking door de AB in het Amerikaans Theater grotendeels op eigen inkomsten moet kunnen draaien. Dat is ook al zo voor de huidige werking van de AB. Wij geven een, vanuit ons perspectief, substantiële subsidie aan de AB als Vlaamse kunstinstelling, maar als ik mij niet vergis, is dat maar 10 of 15 procent van hun globale omzet – des te beter voor de financiële gezondheid van dit huis.

De duurzame toegankelijkheid is inderdaad een onderdeel dat zeker zal worden meegenomen als de plannen kunnen worden voortgezet. Het is immers belangrijk dat de publieke toegankelijkheid van het gebouw niet alleen praktisch goed geregeld wordt, maar ook op een zo duurzaam mogelijke manier. Vanzelfsprekend zullen daarbij verschillende partners moeten worden betrokken om die doelstellingen te realiseren.

Het is goed dat u de vraag stelt over de samenwerking met de stad Brussel. In deze fase lopen er geen gesprekken met de stad Brussel over een partnership. Het is echter duidelijk dat de uitbouw van een werking in het Amerikaans Theater voor de stad bijkomende infrastructurele en organisatorische mogelijkheden biedt voor zowel het professionele artistieke veld als de jongere, opkomende artiesten als het brede publiek. Een samenwerking met de stad blijft dus een van de mogelijkheden in de toekomst. Wat bedoel ik daarmee? Het gebouw is zo groot, dat als de AB hier het voortouw neemt en dus ook de erfpacht zou hebben, zij op dat ogenblik ongeveer een derde rechtstreeks zouden uitbaten, maar dat toch nog de helft tot twee derden overblijft om andere dingen te doen. Partnerschappen met andere artiesten en andere organisaties behoren dus zeker tot de mogelijkheden. Het is ook in die zin dat de AB aan het kijken is.

Het is goed dat u de vraag stelt. U kunt ook niet anders. Wij worden door de pers belaagd met de vraag hoever het staat. En voor de heer De Clippeleir mag het ook wel vooruitgaan. Ik begrijp dat, maar op dit ogenblik moeten we beseffen dat het nog in orde moet komen met de Regie der Gebouwen en binnen de Federale Regering. We moeten dus misschien even weer de discretie in gaan, want het is nog altijd beter één vogel in de hand dan tien in de lucht. Maar we zien hem wel als vliegen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Bedankt voor uw antwoord, minister. Die renovatie gaat inderdaad over comfort, duurzaamheid, veiligheid. Dat zal dus wel een pak geld kosten. Is daar al enig idee over? Ik weet niet of er nu al cijfers zijn. Misschien kunt u de cijfers geven van 2012, en dan weten we dat er nog een smak bij zal moeten komen. Dan weten we op zijn minst al in welke grootteorde het ongeveer zit.

Er zou voor de financiering gewerkt worden met een lening die wordt aangegaan door de AB. De Vlaamse Gemeenschap zou dan middelen vanuit de begroting toekennen aan de AB. U sprak over 'onze begroting'. Bedoelt u dan de begroting Cultuur of de begroting Brussel? (*Opmerkingen van minister Sven Gatz*)

Cultuur, oké.

U sprak ook over extra aanbod. Ik denk dat er nog wel mogelijkheden zijn om in een extra aanbod te voorzien. Ik wil absoluut niet overkomen als kritisch, het is gewoon een oprechte bekommernis, maar we moeten ervoor zorgen dat als er een extra aanbod komt, dat dat ook extra aanbod is, en dat dat geen aanbod is dat momenteel in de binnenstad zit en dat dan weggezogen wordt naar de rand, want dan krijgen we weer het fenomeen dat mensen die eens op een goede manier Brussel en de kern van Brussel kunnen ontdekken, in het stadscentrum rondlopen en daar eens een restaurantje of cafeetje meepikken, wegvallen. Dan blijven de mensen weer aan de rand van Brussel en komen ze niet in de kern van Brussel. Voor mij is het echt essentieel dat dat geen negatieve impact heeft op het aanbod en de programmatie in de binnenstad zelf.

U zegt ook dat partnerschappen mogelijk zijn, aangezien er maar voor een derde zou worden gebruikgemaakt van het potentieel. Is het dan niet een beetje te ambitieus? Het zou raar zijn om met iets te starten en het dan voor twee derde of de helft te moeten laten leegstaan. Dat zal waarschijnlijk niet gebeuren, maar aan welke partners denkt men dan precies?

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Manuela Van Werde (N-VA): Minister, dit is een dossier dat niet alleen veel van mijn collega's hier in de commissie, en ook u, als minister en Vlaamse Brusselaar, bezighoudt. Het leeft immers ook bij de Brusselse fractie, waar ik alleen maar blij om kan zijn.

Nu, de technische vragen over de prijs van de restauratie, over de invulling, de programmatie, de duurzame toegankelijkheid, dat zijn allemaal vragen die moeten worden gesteld, maar los daarvan wil ik vooral graag onderschrijven wat u in uw beleidsbrief zegt, namelijk dat u de unieke rol van die organisatie in het Vlaamse en Brusselse kunstenlandschap bevestigt. Het is goed dat de AB zich ontfenmt over die unieke, iconische locatie die het Amerikaans Theater is. In diezelfde beleidsbrief schrijft u ook wat u net zelf al aanhaalde, dat het een interessante locatie is, die de AB de mogelijkheid zou geven om een meer gevarieerde programmering aan te bieden. Ik hoop dus voor alle betrokken partijen dat ze de opportuniteiten zien die zich hier stellen. Ik zie een nieuw baken voor de Vlaamse cultuur in Brussel, een toegevoegde waarde voor de hoofdstad.

Men zegt: beter één vogel in de hand dan tien in de lucht. Wel, ik hoop dat die ene vogel ook een heel hoge vlucht neemt. Ik ben heel benieuwd naar het antwoord op de vraag van collega Poschet, maar ook naar het vervolg van het hele verhaal.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Minister, ik heb u daar ook al eens een vraag over gesteld, omdat wij daar vanuit onze fractie ook heel benieuwd naar kijken. Ik kan eigenlijk alleen maar bevestigen dat wij u ter zake de volle steun geven, en onze appreciatie ervoor uitdrukken dat u een initiatief neemt om de AB met die plannen vooruit te helpen.

Bart Caron (Groen): Ik wil me heel graag aansluiten bij jullie oproepen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik zal u gewoon indicatief het bedrag van 2012 laten bezorgen, maar u mag daar inderdaad wel wat bijtellen. Als de afbetaling van de lening door de AB over een redelijke periode is gespreid, dan is dat een haalbare kaart, zelfs al zal dat wel degelijk bijkomende middelen van het Fonds Culturele Infrastructuur vergen. Dat moet op zich echter geen probleem zijn.

Wat de programmatie betreft zoals men die nu ziet of zag, bij de AB dacht men daar honderd programmadagen te kunnen gebruiken, in het vernieuwde theater dan. Dat is op dit ogenblik zo. Dat kan in de toekomst natuurlijk ook meer zijn. Dat is dus al redelijk veel. Er is echter inderdaad zeker nog ruimte voor andere initiatieven en mogelijkheden. Ik heb uitdrukkelijk het gegeven genoemd van het atelier voor jonge artiesten, en zelfs dan is er nog andere ruimte. Er zullen zich zeker genoeg partnerschappen aandienen. Ik kan daar nu echt niet dieper op ingaan, want dan zijn we nog meer hypothetisch aan het praten en ik wil er echt eerst zeker van zijn dat we alles netjes voor elkaar hebben tussen de twee kabinetten en met de Regie der Gebouwen. Dan zal vanuit de werking van de AB die we allemaal kennen, het plan verder kunnen worden opgebouwd. Het is immers niet zo dat er een kant-en-klaar gegeven ligt, maar er zijn wel een aantal richtingen en er zal ook nog wel een vrij brede consultatieronde moeten zijn met een deel van het Brusselse culturele veld.

Ik deel ook uw mening dat het over een uitgekiende programmatie zal moeten gaan, en geen communicerende vaten. Ik denk wel dat de AB, in tegenstelling tot andere zalen die u daar hebt genoemd, over de juiste knowhow beschikt om dat evenwicht te vinden. Zo is ook weer gebleken, en dat was ook het begin van uw uitzetting daarstraks. Niet iedereen heeft dat. Men is er nu achter gekomen dat het uitbaten van een zaal ook een metier is, en de AB beheerst dat metier uitstekend.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): De AB is een kroonjuweel van Nederlandstalige cultuur in Brussel. Als de AB het mogelijk acht, programmatorisch en logistiek, om het Amerikaans Theater op een degelijke manier uit te baten, zonder de werking op de Anspachlaan in het gedrang te brengen, dan denk ik dat we daar de volle steun aan moeten geven.

Ik ben ook blij, en het verrast me positief, dat iedereen hier rond de tafel daar voluit achter gaat staan. Dat gebeurt niet bij alle cultuurdossiers in Brussel, maar ik ben blij dat het in dezen wel gebeurt. We zullen het vervolg van dit verhaal dus van nabij volgen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.